

Pozdrav ze Křtin

Ročník 18

3/2007

Milí poutníci a farníci!

Závěr církevního a občanského roku nás vede k zamyšlení, co se nám podařilo a co jsme neuskutečnili.

Během celého roku jsem měl plno příležitostí se setkávat s mnoha poutníky a obdivovateli našeho poutního místa. Vždyť se stalo, že i během jednoho dne přijelo pět skupin návštěvníků. Zajímavé je setkání s lidmi, kteří přicházejí poprvé. Přiznávají: Procestovali jsme kus světa, ale že zde v blízkosti Brna máme takovou krásu, takový skvost, to jsme netušili. Říká se, že mariánská úcta je cesta pravdy, lásky, ale také cesta krásy. To většinou dosvědčují všechna mariánská poutní místa a zejména Křtiny „Perla Moravy.“

Mariánskou cestu krásy prožívají zvláště pěší poutníci, kterých v poslední době přibývá. Jejich putování provází krása přírody, jak ji nabízí zdejší Moravský Kras.

Rád opakuji: Náš chrám je nejkrásnější, když je zaplněn. Největší ozdobou jsou naši poutníci. Mnohokrát během roku jsem se o tom přesvědčil. Kolik krásy přináší hasičská pouť nebo svatohubertská mše.

Ale nemusí jít vždy o velké společenství i menší setkání je bohaté vnitřní bezprostřední opravdovostí. Setkávám se i s rodinou poutí. Tatínek, maminka vezmou své děti a zajedou do Křtin. Společně se pomodlí, zastaví se u čtyř velkých obrazů představujících osmdesát výjevů ze života Pána Ježíše a Panny Marie. Připomenou, že sem rádi putovali i jejich předkové.

Nemohu nepřipomenout i pobožnosti prvních mariánských sobot, které konáme od dubna do prosince včetně. Naše poutní místo je velikou příležitostí k přijetí svátosti smíření.

Díky, že skrze Marii jdeme k Pánu Ježíši.

U trůnu Panny Marie Křtinské na vás všechny rád pamatuji a zvláště ve dnech vánočních.

Radostné prožití nejkrásnějších svátků v kruhu rodinném i u našich betlémů. Láska Boží a přímluva Panny Marie ať vás provází v novém roce 2008.

Zplna srdce vám žehnám

P. Tomáš Prnka

Svátost biřmování ve Křtinách

V příštím roce 2008 očekáváme, kromě jiných vzácných událostí také Seslání Ducha Svatého, anebo chcete-li to jinak: vysluhování svátosti biřmování.

Dovolte mi, abych začal svědectvím jednoho z mých přátel, jménem Zdeněk, který se v jedné moravské farnosti jako tradiční katolický křesťan připravoval spolu s asi 100 čekateli ke přijetí této svátosti. Jednou týdně chodil na společnou přípravu do kostela. Protože cítil potřebu ještě víc tuto přípravu prohlubovat, vyjednal si s pánem farářem ještě soukromé setkávání na faře. V den biřmování, když přišel domů z kostela, maminka na Zdeňkovi viděla změnu: byl nějaký ztišený, jakoby zamyšlený a odpoledne se vytratil do svého pokoje. Za nějakou chvíli ho tam maminka našla, jak čte Bibli. V té době již chodil na Vysokou školu. Ještě větším překvapením bylo, když se chystal na večerní Mši svatou. To již maminka nevydržela a řekla: „Zdeňku, ty ses snad zbláznil. To nemůžeš tak přehánět.“ Kluk se mile usmál a šel do kostela. Od toho dne se jeho život, vztah k Pánu Bohu, k lidem i k povinnostem nápadně změnil. Z tradičního nedělního katolíka se stal častý návštěvník Mše svaté a sv. přijímání, denně četl Bibli, aby ještě více poznal Pána Ježíše, hodně o tom přemýšlel a snažil se podle toho žít.

Maminka se časem přesvědčila, že se nemusí obávat a že je opravdu nejen psychicky zdravý, ale že je šťastný a radostný. Dnes se Zdeněk připravuje k přijetí kněžství a chce jít do misí.

Biřmování, tak jako každá jiná ze sedmi svátostí, je viditelný znak, skrze který Bůh vstupuje do života člověka a proměňuje ho. Otec biskup nejdříve se bude modlit přímluvnou modlitbu nad čekateli, aby se do jejich srdcí i myslí vylilo působení Ducha Svatého. A potom položí ruku na každého zvlášť, pomáže ho olejem křížmo na čele a řekne: „Přijmi pečeť daru Ducha Svatého.“ A biřmovanec odpoví: „Amen.“ To znamená: „Staň se, je to tak, souhlasím.“

Je to chvílka, která netrvá dlouho, ale může nadlouho, i natrvalo změnit život člověka. Protože tuto proměnu způsobuje Duch Svatý. Ten Duch, který sestoupil na Pannu Marii a způsobil početí Božího Syna, ten Duch, kterým uzdravoval a křísil mrtvé Pán Ježíš, ten Duch, který i Pána Ježíše vzkřísil z mrtvých. Je to ten Duch, který sestoupil na nejisté apoštoly ve Večeřadle v den Letnic a způsobil, že byli zbaveni nejistoty a strachu, dostali zvláštní sílu a radost, takže se stali opravdovými svědky vzkříšeného Pána, tak jak to čteme ve Skutcích apoštolů /2:1-40/ Stali se dospělými ve víře a ve vydávání svědectví, ochotni pro Krista trpět i zemřít. A po nich mnozí další, které známe z dějin Církve a kteří jsou nám příkladem. Proto si vybíráme i jména některých z nich, aby se stali našimi biřmovacími patrony.

Bůh chce vstoupit svým Svatým Duchem i do života vás, kteří jste ještě nepřijali svátost biřmování a jste starší než 14 let. Je třeba se na to dobře připravit.

Zveme vás k této přípravě, která se koná každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci od 18:00 do 19:00 hod. v zimní kapli za hlavním oltářem kostela ve Křtinách. V případě, že Vám tento termín nevyhovuje, rádi Vám po vzájemné domluvě vyhovíme i v jiném vhodném termínu.

P. Tadeáš Juraj Dubec, O.Praem.

Svatohubertská mše

Již po deváté jsme 4. listopadu slavili bohoslužbu ke cti sv. Huberta, patrona myslivců. Před půl 11. hod. jsme vyšli průvodem ze sakristie přes ambity. Starší ministrant nesl vpředu barokní mariánský znak, za ním mladí myslivci ve stejnokrojích nesli na nosítkách uloveného daňka. Otevřeli obě křídla dveří do kostela a jaké překvapení nás čekalo. Zazněly fanfáry lesních rohů. Návštěvníků bylo tolik, že jsme se stěží prodírali k hlavnímu oltáři. Od kříže, kde konáme bohoslužbu slova a pak i na kazatelně jsem si znovu uvědomil: Jak krásný je náš kostel, když je plný. Snad byla účast ještě větší než o hlavní pouti.

Promluvu jsem začal otázkou: Které bylo první slovo, které vyslovil Bůh? Odpověď dává Písmo: „Budiž světlo!“ Svatý Hubert spatřil jelena se zářícím křížem. I jeho vedlo světlo k Bohu. I my budme světlem, kde žijeme a pracujeme. Panna Maria ozářená sluncem, bude nám pomáhat.

Celou bohoslužbu obohatil mužský sbor brněnské konzervatoře a hornisté. Skutečnou perlou bylo „Ave Maria“ v podání mladé sólistky.

Potěšitelná byla také velká účast u sv. přijímání. Shodli jsme se: Prožili jsme překrásné chvíle u Panny Marie.

Velmi pozitivně hodnotili mši sv. rektor Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně profesor Ing. Jaroslav Hlušek, kandidát věd, rektor České zemědělské univerzity v Praze profesor Jan Hron, doktor věd. Stejně i delegace myslivců z družebního města Scandiano v Itálii a také rakouský delegát v mezinárodní hodnotitelské myslivecké komisi ing. Karel Maierhofer a další.

Těšíme se již na 10. jubilejní svatohubertskou mši 9. listopadu 2008 ve Křtinách.

Foto: Karolína Opatřilová, Blanenský deník Rovnost

Křtinské hodiny

Hodinový stroj křtinské věže je dílem vyškovského hodináře Václava Dvořáka. Byl zkonstruován dne 21.8.1947 a od té doby již 60 let spolehlivě zajišťuje správný chod věžních hodin křtinského kostela.

Hodinový stroj je mechanický

Jádrem stroje je velmi přesný nepokoj, zvaný "Grahamův krok" (kyvný oblouk s dvěma trny na koncích, způsobující "tikání") a kovové kyvadlo, dlouhé 1 metr, s vteřinovou dobou kyvu.

Ručičky na hodinách se pohnou vždy v celou minutu

Přesto, že stroj pracuje ve vteřinovém režimu, k pohybu ručiček dochází jen jednou za minutu.

Přes vysokou přesnost je stroj velmi citlivý na teplotu

Změna průměrné denní teploty ve věži o jediný stupeň způsobí zrychlení, či zpomalení chodu hodin o vteřinu za den. Oteplení o deset stupňů může tak způsobit, že se stroj zpozdí více než o minutu za týden.

K hodinám vede 174 schodů

Vzhledem k neustálému kolísání teploty, je třeba dvakrát až třikrát týdně vystoupit do věže a chod stroje upravit, aby chyba nepřesáhla deset vteřin.

Letní a zimní čas vyžaduje ruční nastavení

Dvakrát ročně je třeba vystoupit do věže v noci, před druhou hodinou ranní a provést přestavení hodinového stroje tak, aby odpovídal změněnému času. V době, kdy byl stroj zkonstruován, letní čas neexistoval a hodinář s ním nepočítal. Proto je změna času poměrně pracná.

Stroj je sestaven z téměř padesáti ozubených kol

Je rozdělen do tří funkčních celků, poháněných třemi nezávislými závažími:

- uprostřed je vlastní hodinový stroj s kyvadlem a nepokojem, zajišťující chod hodin. Každou čtvrt hodinu předá signál severní části hodin.
- severní část (směrem ke hřbitovu) zajišťuje bití čtvrt hodin. Čtyřikrát za hodinu dostane signál ze střední části a odbije příslušný počet čtvrt hodin. Každou celou pak předá signál jižní části hodin a spustí elektromotor pro automatické natažení závaží.
- jižní část (směrem k pusté straně) zajišťuje bití celých hodin. Každou celou hodinu dostane signál od severní části hodin a odbije příslušný počet hodin.

Bití hodin a čtvrt hodin je rovněž mechanické

Vysoko na věži, v tak zvaném domečku, jsou umístěny dva bronzové talíře o průměru zhruba půl metru, zvané "cimbály". Každý je opatřen kovovým kladivem, které je spojeno s hodinami dlouhým drátem, za nějž hodinový stroj tahá. Od okamžiku přesného času do okamžiku prvního úderu kladiva uplyne 5 vteřin. Proto hodiny bijí s pětivteřinovým zpožděním.

Vzešla hvězda nad Betlémem

Noc je dlouhá. Tichá. Jasná.
Usíná celý kraj.
Vyhoupala se hvězda krásná
nad betlémskou stáj.
Andělové vyhlašují
po celém světě novinu:
„Zrodil se vám Vykupitel
v tuto noční hodinu!“

Z ženy zrozen. Lid jej našel.
Spasitel světa zářit přišel.
K nebi otevírá vrátka.
V torničce u něj žádná zlatka.
Na seně leží Pacholátko,
ručičky natahuje.
Pastýři pějí. Jezulátko,
naš Spasitel tu je.

Maria – Matka ho kolébá.
Josef hlídá jeho spánek.
Oslík nožky zahřívá,
nad všemi se snáší vánek.
Pán Ježíš k věčné spáse
zve bohaté i chudé.
Za ním, kdo cestou dá se,
žít radostně bude.

Zrozen jest Pán,
se oznamuje.
Nade vše nám drahý.
Světlem lásky osvěcuje
domů našich prahy.
Jak betlémská hvězda září.
Naše hříchy snímá.
Je stálicí s vlídnou tváří,
záře, co nezhasíná.
On je hřivna našich srdcí,
díků jemu – mohou tlouci.
Tmu protíná velkou mocí,
s láskou nehynoucí.

Marie Anna Urdi

Rodičko Boží vznešená

Opět přicházejí po roce,
požehnané, krásné vánoce,
slunce vykukuje z povzdálí,
svítí, však nehřeje – nepálí.

Nastal studený, zimní čas,
krajinu zdobí jinovatka a mráz,
všude se prostírá něžný klid,
za ozářenými okny chrámů,
slyšet adventní písně znít.

Rodičko Boží vznešená,
Tys brána k nebi otevřená,
Maria k Tobě voláme znova,
Tys prvním svatostánkem
vtěleného Slova.

Tys naše Matička milá,
do jeslí jsi svaté Dítě položila,
aby byl všude mír a klid,
chtěla bys Jej do našich srdcí položit.

Do našich srdcí, do našich rodin,
chceš vložit lásku a Boží klid,
chceš pokolení Adamovo,
z hříchů a strastí uzdravit.

Matičko naše, vypros nám milosti Boží,
aby naše chladná srdce
uslyšela Božího anděla hlas:
„Narodil se vám Spasitel!“
Aby se opravdu narodil,
v našem nitru, aby se narodil v nás!

Jarmila Urbánková

Hodinový stroj vyžaduje elektrickou energii pouze pro natahování závaží

Jinak funguje mechanicky, včetně bití čtvrt hodin a hodin. V případě výpadku elektřiny je schopen bez natahování pokračovat v chodu až dvanáct hodin. Během této doby klesnou závaží do šachty pod hodinami do hloubi až 5 metrů. Po obnovení dodávky elektrické energie, jsou závaží automaticky vytažena nahoru elektromotorem.

Ovládání velkých věžních zvonů bylo do jara letošního roku rovněž spojeno s hodinami

Ze strany u okna lze vidět ve střední části hodin desku s důmyslným systémem relátek, umožňujícím naprogramovat až 25 spuštění zvonů týdně. Byl vytvořen v roce 1975 panem Milanem Bezroukem, který se o hodiny staral až do roku 2003. Jeho systém byl v chodu více než třicet let. Teprve na jaře 2007 byl nahrazen elektronickým ovládáním.

Velké věžní zvony jsou tři a nesou jména (od okna) Antonín, Marie a Teresie

Podle děti Františka Dietrichsteina, který financoval jejich výrobu v roce 1846. O pohnuté historii zvonů napsal pěknou brožurku pan P. Tomáš Prnka. Historicky nejhodnotnější je Teresie (tzv. umíráček), nejmenší ze zvonů, odlitý v roce 1846 z materiálu, který zbyl z původního zvonu z roku 1345, zničeného při požáru kostela v květnu 1844. Zvony jsou laděny do kvintakordu D-moll.

Věžní zvony zvoní pravidelně 24 krát týdně

Každý den v 6:00, 12:00 a v 18:00 až 20:00 hodin (podle ročního období) zvoní Antonín. Rozkvyv do prvního úderu trvá 13 vteřin, proto zvoní vždy s mírným zpožděním proti cimbálům.

V pátek v 15:00 a v neděli v 7:00 zvoní Marie (největší zvon uprostřed).

V sobotu, deset minut před večerním zvoněním Antonína, zvoní všechny tři zvony.

Všechna tato zvonění jsou dnes řízena elektronicky, nezávisle na chodu hodinového stroje. Dříve byla ovládána relátkem na hodinách.

Kromě toho jsou zvony spouštěny ručně ze sakristie při různých významných příležitostech (mše, úmrtí, pohřby a podobně).

Ve věži lze nalézt řadu pozůstatků, upomínajících na dřívější vybavení zvonice

Staré elektromotory které ještě nedávno zvony poháněly, kladkostroj, užívaný při spouštění a zavěšování zvonů, masivní dřevěná protiváha ke zvonu ještě z dob, kdy bylo zvoněno ručně, stojí ve výklenku zvonice, vačkové spínače a další a další předměty.

Prosíme, nedotýkejte se předmětů, ležících ve věži

Jsou to němí svědkové řemeslného mistrovství našich předků. Necht' zůstanou památkou i našim potomkům.

Jména hloupých, na všech sloupích

Pro nás, dnešní návštěvníky, toto rčení samozřejmě platí. Přesto některé nápisy na trámech a stěnách věže mají své opodstatnění a svou zvláštní historickou hodnotu. Některé jen o pár let mladší, než sám kostel, některé psané pečlivým, či ledabylým německým kurentem, či starobylým českým jazykem, podpisy lidí, kteří již dávno nežijí. Jména řemeslníků, kteří se podíleli na údržbě kostela i vandalů, které sem přivedla náhoda.

Zdraví RNDr. Petr Švenda

Den Městyse Křtin

Křtiny slavily ve dnech 21. až 23. září 2007 „Den městyse Křtin“. Na jeho bohatém a zajímavém programu se podílela i naše farnost.

Ochotnické sdružení „Křový“ /Křtinský ochotnický výkvět/ uspořádal v pátek v pozdních hodinách zajímavé putování ožvlou historií Křtin. Nemohli vynechat křtinskou dominantu – mariánskou svatyni.

V sobotu začínal program slavnostní bohoslužbou, kterou celebroidal novoříšský opat Marian Kosík, O.Praem. Po celý den byla zpřístupněna věž se zvonící. Na tisíc návštěvníků muselo překonat téměř 200 schodů. „Ale stálo to za to“ zaznělo z nejněžnějších úst. Podobně byla zpřístupněna i kostnice, kde byla možnost obdivovat pomalované lebky – unikát v naší zemi.

V neděli dopoledne obvyklý pořad bohoslužeb. Při mši sv. v 10:30 přiblížil duchovní správce zajímavé kapitoly z historie poutního místa.

Ve 14:00 jsme vyšli průvodem z kostela, provázela nás dechová hudba z Měřína. Spolu s farníky putovali i poutníci, družičky z Velkého Meziříčí nesli sošku Panny Marie. Cílem bylo svěcení kříže a pobožnost Radostné cesty. Kříž byl pořízen v roce 1873 nákladem urozeného patrona Vincence hraběte z Bubna-Litic a slavnostně téhož roku 27. července posvěcen tehdejšími křtinskými faráři Bernardem Pátkem. Kříž, který byl v havarijním stavu byl důkladně restaurován. Částku více jak 90.000Kč uhradila nejmenovaná dávkyně. Promluvu a svěcení vykonal zdejší farář P. Tomáš Prnka.

Po svěcení kříže jsme se vydali na nedalekou Radostnou cestu. Pobožnost vedl místní farář s velkomeziříčským děkanem P. Janem Peňázem.

Na závěr jsme se zastavili u studánky a Boží muky, kde jsme se rozloučili s poutníky. Provázelo nás překrásné slunné počasí.

Foto: RNDr. Milena Bušová, CSc.

Svědectví

Od roku 1997 postihují naši zem poměrně časté záplavy. Pokud o nich slyšíme nebo sledujeme na televizních obrazovkách tolik nás netrápí. Říkáme: Je to hrozné, strašné. Pokud můžeme snažíme se postiženým pomoci. Docela jinak doléhají pohromy na přímo postižené.

Setkal jsem se s paní, která na vlastní kůži prožívala hrůzné chvíle. Vypravovala jak znenadání se přihnala velká voda. Nejprve vtékala do sklepa, pak si našla cestu dveřmi do síně a do pokojů, stoupala výš a výš a brala sebou nábytek, koberce, vše co jí stálo v cestě. Byla celá zoufalá. Přiznala: Obrátila jsem se k Bohu, ale ne abych prosila, ale vyčítala: Proč? Vše bylo tak hrozné, že jsem volala: „ Když je všechno pryč, Bože, vezmi si i mě. Byla jsem rozhodnuta vrhnout se do valícího proudu. Sousedé mě zachytili. V následujících dnech pozoruji: Vlhkost stoupá. K tomu ještě jeden z příbuzných přisolil: „ Kde máte toho Vašeho Boha, pomohl Vám?“ Byla jsem zoufalá. Má smysl ještě žít? Napsala jsem dopis na rozloučenou. Ale pak jsem si řekla: „ Proč se rouhám? Vždyť my lidé jsme přírodu pokazili a teď se nám mstí. Bůh za to nemůže. Asi po 14 dnech přišla do Křtin složit všechnu tíhu posledních dnů nohou Panny Marie. Společně jsme si připomněli verš písně: „ Kdo se k Tobě vine, nikdy nezahyne!“

Z historie

Ve farní kronice čteme: V roce 1907 vystavěna vedle farské budovy na pozemku knížecím nová farská kůlna spojená se seníkem. Náklad 5.816 korun zaplatil patron Jeho Jasnost kníže pán.

Dále čteme: V zimě 1907 -1908 rozšířeny a přestavěny velké varhany v kostele nákladem 8.000 korun. Ze sbírek farářem vykonaných bylo na to zaplaceno 2.000 korun. Ostatních 6.000 korun zaplatil patron kníže Liechtenstein. Stavbu provedl varhanář Vilém Brauner z Uničova. Časem se objevovaly rozličné vady, jež částečně odstranil varhanář Jan Mudroch z Tišnova. Náklad byl zvýšen na 10.000 K, což kníže patron doplatil.

V roce 1957: Pokračování v opravě fasády – část u kůru. Ve farnosti ve všech obcích založeno JZD. Pan rada P. František Marek odchází do důchodu. Administrátorem se stává křtinský kooperátor Jaroslav Samson. Bývalý farář se stává kooperátorem ve Křtinách. Administrátor dává k dispozici všechna pole a stodolu JZD Křtiny. Státní příspěvek na opravu fasády 45.000 Kčs.

Informace pro rok 2008

Vydali jsme nástěnný kalendář na rok 2008. Obsahuje církevní kalendárium a přehled hlavních poutí. Neděle a významné svátky jsou označeny příslušnou liturgickou barvou.

V roce 2008 připadá Hod Boží velikonoční na 23. března.

1. jarní bude 3. a 4. května.

Hlavní pouť 10. a 11. května.

Vánoce 2007

8. 12. sobota v 17 hod. v kostele předvánoční zpívání PPS Mladost z Brna. Na programu mimo jiné Zdeněk Lukáš: Pater noster. Javier Busto: Ave Maria, Tomas Luis de Victoria: Ave Maria a další.
dirigent: Jarmila Jalůvková.

Na čtvrtek 13. 12. připravujeme předvánoční koncert. Program a účinkující ještě zveřejníme. Doufáme, že i letos zahradnická fakulta MZLU vánočně vyzdobí náš kostel.

V neděli 16. prosince nám naši skauti přinesou betlémské světlo, které převezmeme po mši sv. asi v 11:30 hod. Zároveň bude oznámen rozvrh rozdání světla občanům.

Narození Páně oslavíme půlnoční mši sv. 24. prosince ve 22:00 hod. Bohoslužbu bude provázet křtinský chrámový sbor, který uvede vánoční Marhulovu koledovou mši. Pro farníky zajišťujeme autobus.

Hod Boží vánoční: Ve Křtinách 7:30 a 10:30 hod. (při této mši sv. bude zpívat náš chrámový sbor.) V Bukovince a v Březině v 9:00 hod.

Navečer v 17:00 uvede společenství mladých v Bukovince „Živý Betlém“.

Ve středu svátek sv. Štěpána - bohoslužby jako na Hod Boží vánoční.

28.12. v pátek v 18:00 hod. ve křtinském kostele zazpívá křtinská Kantila.

30.12. neděle – svátek sv. Rodiny- bohoslužby jako na Hod Boží vánoční.

31.12. pondělí - poslední den v občanském roce. Děkovná bohoslužba v 15:00 hod.

1.1.2008 - slavnost Matky Boží, Panny Marie. Bohoslužby jako na Hod Boží vánoční.

6. 1. neděle slavnost Zjevení Páně, bohoslužby ve Křtinách v 7:30 a 10:30 hod., v Bukovince a v Březině v 9:00 hod., spojené s tradičním svěcení tříkrálové vody, křídly a kadidla.

Ve Křtinách ve 14:00 hod. zazní Česká vánoční mše Jana Jakuba Ryba „Hej, mistře“ v podání Brněnského filharmonického sboru, Dómského smíšeného sboru, orchestru a sólistů. Řídí Petr Kolař, ředitel kůru brněnské katedrály.

Neděle 13.1. bohoslužby opět jako na Hod Boží vánoční. Ve Křtinách ve 14:00 hod. rozloučení s Betlémem zpívá křtinský chrámový sbor.

Za všechny Vaše modlitby, za stálou přízeň, za Vaše dary upřímně Pán Bůh zaplatí! Dík i za finanční dary, které posíláte našim běžným účtem č. 1361998309/0800

Vydává Římskokatolická farnost Křtiny, PSČ 679 05, č.t. 516 439 189.

Odpovídá P. Tomáš Prnka, e-mail: tomas.prnka@katolik.cz <http://krtiny.katolik.cz>